

ἐπιπροστίθησιν ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀγνότητι αὐτοῦ, οἶονεὶ τὸ πρῶτον ἀναγνωρίζων τὴν δύναμιν τοῦ πτερωτοῦ θεοῦ καὶ νομίζεις ὅτι εἶνε ἀπήχησις τοῦ συναισθήματος τοῦ κατέχοντος τὸν νεανίσκον τῆς νησιωτικῆς ἀφηγήσεως, ὅστις ἀργὰ ἐνόησεν ἑαυτὸν μεταβαλλόμενον, δεσμευόμενον ὑπὸ τῶν θελγήτρων τῆς ποιμενίδος.

*

Ἡ ὅλη παράδοσις, φίλτατε κ. Σκόκε, τὸ εἰδυλλιακὸν αὐτῆς καὶ ἡ ὁμοιότης πρὸς τὰς παλαιὰς τοιαύτης φύσεως ἀφηγήσεις, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἀρχαϊκὸν τοῦ ἐν αὐτῇ περισφωζομένου ὀνόματος, παρόρμησάν με νὰ πέμψω ὑμῖν ταύτην πρὸ πολλοῦ παρ' ἐμοὶ κατακειμένην, ἵνα, ἐὰν κριθῆ καλόν, διασωθῆ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀντιπαρερχομένου χρόνου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 10 Αὐγούστου 1889.

Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΒΙΣ ἘΡΩΤΑ ΓΕΓΛΥΜΕΝΟΝ

ΕΠΙ ΚΡΗΝΗΣ

Γιατί, τεχνίτη, ἔκαμες
τὸν Ἐρωτα ἔς τὴ βρύση ;
Μήπως ἔμπορεῖ τέτοια φωτιά
κάθε νερὸ νὰ σβύση ;

1883]

Τσ. Κ.